

OBRZĘD CHRZTU ŚWIĘTEGO W NADZWYCZAJNEJ FORMIE RYTU RZYMSKIEGO

DUSZPASTERSTWO WIERNYCH TRADYCJI ŁACIŃSKIEJ

W DIECEZJI RADOMSKIEJ

tradycjakatolicka.radom.pl

2020

OBRZĘD CHRZTU

Kapłan wraz z ministrantem podchodzą do progu kościoła, gdzie czekają ci, którzy przynieśli dziecko.

NA PROGU KOŚCIOŁA

Kapłan pozdrawia obecnych, mówiąc:

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.

A oni odpowiadają:

Na wieki wieków. Amen.

Następnie pyta o imię dziecka:

Jak ci na imię?

Rodzice chrzestni odpowiadają: N. N.

Kapłan:

N. N., czego żądasz od Kościoła Bożego?

Jeśli nadaje się więcej imion, **wszystkie** wymienia się tylko tutaj, następnie w formule sakramentalnej i wreszcie przy rozesłaniu; kiedy indziej wymienia się **tylko pierwsze** imię.

Rodzice chrzestni:

Wiary.

Kapłan:

Co daje ci wiara?

Rodzice chrzestni:

Życie wieczne.

Kapłan:

Jeśli przeto chcesz osiągnąć życie wieczne, zachowuj przykazania: Będiesz miłował Pana Boga twego z całego serca swego, z całej duszy swojej i ze wszystkich myśli swoich, a bliźniego swego jak siebie samego.

Następnie **trzykrotnie tchnie** lekko na twarz dziecka i mówi jeden raz:

Exi ab $\frac{eo}{ea}$, immunde spíritus, et da locum Spíritui Sancto Paráclito.

Odstąp od $\frac{niego}{niej}$, duchu nieczysty i ustąp przed Duchem Świętym Pocieszycielem.

Potem kciukiem kreśli **znak krzyża na czole i na piersi** dziecka, mówiąc:

Weźmij znak Krzyża na czo[☩]le i na ser[☩]cu, przyjmij wiarę i naukę z nieba i tak postępuj w życiu, abyś $\frac{\text{mógł}}{\text{mogła}}$ odtąd być świątynią Bożą.

Oratio

Orémus.

Preces nostras, quaesumus, Dómine, cleménter exáudi: et $\frac{\text{hunc Eléctum tuum}}{\text{hanc Eléctam tuam}}$ N. Crucis

Domínicae impressióne $\frac{\text{signátum}}{\text{signátam}}$ perpétua virtúte custódi: ut, magnítúdinis glóriae tuae rudiménta servans, per custódiám mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam pervenire mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen

Módlmy się.

Prosimy Cię, Panie, wysłuchaj łaskawie modły nasze i nieustanną swą mocą ochraniaj tego wybranego swego N., naznaczonego $\frac{\text{tę wybraną swoją N., naznaczoną}}$ Krzyżem Pańskim, aby wiernie zachowując zaczątki uczestnictwa w wielkiej chwale Twojej, przez wypełnianie Twoich przykazań $\frac{\text{zasłużył}}{\text{zasłużyła}}$ na chwałę odrodzenia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

R. Amen.

Następnie kładzie rękę na głowę dziecka, a potem, trzymając wyciągniętą rękę, mówi:

Oratio

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Iesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem hanc fámulam tuam N., quam ad rudiménta fídei vocáre dignátus es: omnem caecitátem cordis

ab $\frac{\text{eo}}{\text{ea}}$ expélle: disrúmpe omnes láqueos sátanae, quibus fúerat $\frac{\text{colligátus}}{\text{colligáta}}$: áperi ei, Dómine,

iánuam pietátis tuae, ut, signo sapiéntiae tuae $\frac{\text{imbútus}}{\text{imbúta}}$, ómnium cupiditátum fetóribus cáreat,

et ad suávem odórem praeceptórum tuórum $\frac{\text{laetus}}{\text{laeta}}$ tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Módlmy się.

Wszchemogący, wieczny Boże, Ojcze Pana naszego Jezusa Chrystusa, wejrzyj łaskawie na tego sługę swego N., którego $\frac{\text{tę służebnicę swoją N., którą}}$ raczyłeś powołać do zaczątków wiary. Oddal od $\frac{\text{niego}}{\text{niej}}$ wszelką

ślepotę serca. Zerwij wszystkie więzy szatańskie, którymi $\frac{\text{był skrepowany}}{\text{była skrepowana}}$. Otwórz $\frac{\text{mu}}{\text{jej}}$, Panie, bramę ojcowskiej dobroci swojej, aby znakiem Twej mądrości $\frac{\text{naznaczony uniknął}}{\text{naznaczona uniknęła}}$ skażenia wszelką pożądlivością, a $\frac{\text{pociągnięty}}{\text{pociągnięta}}$ wdziękiem Twych przykazań, z radością $\frac{\text{służył}}{\text{służyła}}$ Ci w Kościele Twoim i z każdym dniem $\frac{\text{postępował}}{\text{postępowała}}$ w dobrym. Przez tegoż Chrystusa Pana naszego.

R. Amen.

Następnie kapłan **poświęca sól**, która, raz poświęcona, może nadal służyć do tego samego celu.

Benedictio salis

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in caritáte Dómini nostri Iesu ✠ Christi, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti. Exorcízo te per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, ✠ qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pó-pulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári praecépit, ut in nómine sanctae Tri-nitátis efficiáris salutáre sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dó-mine Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctí✠fices et benedicéndo bene✠dí-cas, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nó-mine eiúsdem Dómini nostri Iesu Christi, qui ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos, et sae-culum per ignem.

R. Amen.

Egzorcyzmuję cię, stworzenie soli, w imię Boga ✠ Ojca wszechmogącego i w miłości Pana naszego, Jezusa ✠ Chrystusa, i w mocy Ducha ✠ Świętego. Egzorcyzmuję cię przez Boga ✠ żywego, przez Boga ✠ prawdziwego, przez Boga ✠ świętego, przez Boga, ✠ który cię dla o-chrony rodzaju ludzkiego stworzył i polecił sługom swoim poświęcać dla ludu przychodzą-cego do wiary, abyś się stało w imię Trójcy Świętej zbawiennym narzędziem dla wypędzenia nieprzyjaciela. Przeto prosimy cię, Panie, nasz Boże, ażebyś to stworzenie soli poświęceniem uświę✠cił i błogostawieństwem pobłogo✠stawił, aby dla wszystkich przyjmujących stało się doskonałym lekarstwem, trwale przebywającym w ich wnętrzu. W imię tegoż Pana naszego, Jezusa Chrystusa, który przyjdzie sądzić żywych i umarłych, i świat przez ogień.

R. Amen.

Następnie **wkłada nieco poświęconej soli** do ust dziecka, mówiąc:

N., weźmij sól mądrości. Niechaj ci zjedna przebaczenie na życie wieczne.

R. Amen.

Kapłan:

Pokój z tobą.

R. I z duchem twoim.

Kapłan:

Oratio

Orémus.

Deus patrum nostrorum, Deus univérſae cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut $\frac{\text{hunc}}{\text{hanc}}$ $\frac{\text{fámulum tuum}}{\text{fámulam tuam}}$ N. respícere dignéris priopítius et hoc primum pábulum salis gustántem non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur caelésti, quátenus sit semper spírítu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini sérvians. Perduc $\frac{\text{eum}}{\text{eam}}$, Dómine, quaesumus, ad novae regeneratiónis lavácrum, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum aetérna praemia cónsequi mereátur. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Módlmy się.

Boże ojców naszych, Boże, źródło wszelkiej prawdy, błagamy Cię pokornie, abyś miłościwie raczył wejrzeć na $\frac{\text{tego sługę swego N., który}}{\text{tę służebnicę swoją N., która}}$ po raz pierwszy kosztuje poświęconej soli. Nie daj $\frac{\text{mu}}{\text{jej}}$ dłużej łaknąć, lecz nasyc $\frac{\text{go}}{\text{ją}}$ obficie pokarmem z nieba, aby zawsze $\frac{\text{pałał}}{\text{pałała}}$ gorliwością, $\frac{\text{cieszył}}{\text{cieszyła}}$ się nadzieją i Tobie wytrwale $\frac{\text{służył}}{\text{służyła}}$. Prosimy Cię, Panie, doprowadź $\frac{\text{go}}{\text{ją}}$ do obmycia w zdroju odrodzenia, aby z wiernymi Twoimi $\frac{\text{zasłużył}}{\text{zasłużyła}}$ na osiągnięcie obiecanej przez Ciebie nagrody wiecznej. Przez Chrystusa, Pana naszego.

R. Amen.

Kapłan:

Teraz wyklinam złego ducha.

Exorcismus

Exorcízo te, immúnde spírítus, in nómine Pa \times tris, et Fí \times lii, et Spírítus \times Sancti, ut éxeas et recédas ab $\frac{\text{hoc fámulo}}{\text{hac fámula}}$ Dei N.: Ipse enim tibi ímperat, maledícite damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Ergo, maledícite diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Iesu Christo Filip eius, et Spirítui Sancto, et recéde ab $\frac{\text{hoc fámulo}}{\text{hac fámula}}$ Dei N., quia $\frac{\text{istum}}{\text{istam}}$ sibi Deus et Dóminus noster Iesus Christus ad suam sanctam grátiam et benedictiónem fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est.

Zaklinam Cię, duchu nieczysty, w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, abyś wyszedł i oddalił się od $\frac{\text{tego s\luga Bo\lzego}}{\text{tej s\luzebnicy Bo\lzej}}$ N. Ten sam ci to rozkazuje, przeklęty potępieńcze, który chodził po morzu i podał rękę tonącemu Piotrowi.

Przeklęty szatanie, poznaj wyrok na ciebie wydany i oddaj cześć Bogu żywemu i prawdziwemu, oddaj cześć Jezusowi Chrystusowi, Synowi Jego, i Duchowi Świętemu i oddal się od $\frac{\text{tego s\luga Bo\lzego}}{\text{tej s\luzebnicy Bo\lzej}}$ N., ponieważ Bóg i Pan nasz Jezus Chrystus raczył ją powołać do swej świętej łaski, błogostawieństwa i zdroju Chrztu św.

Tutaj kciukiem kreśli znak krzyża na czole dziecka, mówiąc:

Et hoc signum sanctae Crucis, quod nos fronti eius damus, tu, maledicte diabole, numquam audeas violare. Per eundem Christum, Dominum nostrum.

R. Amen.

A tego znaku Krzyża świętego, który kreślimy na $\frac{\text{jego}}{\text{jej}}$ czole, ty, duchu potępiony, nie waz się nigdy zbezczescić. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego.

R. Amen.

Zaraz też kładzie rękę na głowę dziecka, a potem, trzymając wyciągniętą rękę, mówi:

Oratio

Orémus.

Aeternam ac iustissimam pietatem tuam deprecor, Domine, sancte Pater, omnipotens, aeternus Deus, auctor luminis et veritatis, super $\frac{\text{hunc famulum tuum}}{\text{hanc famulam tuam}}$ N., ut digneris $\frac{\text{eum}}{\text{eam}}$ illuminare lumine intelligentiae tuae: munda $\frac{\text{eum}}{\text{eam}}$ et sanctifica: da ei scientiam veram, ut $\frac{\text{dignus}}{\text{digna}}$ gratia Baptismi tui $\frac{\text{effectus}}{\text{effecta}}$, teneat firmam spem, consilium rectum, doctrinam sanctam. Per Christum, Dominum nostrum.

R. Amen.

Módlmy się.

Panie, Ojcie święty, wszechmogący, wieczny Boże, Twórczo światłości i prawdy, błagam odwieczną i sprawiedliwą dobroć Twoją za $\frac{\text{s\luga Twoim}}{\text{s\luzebnicą Twoją}}$ N.: racz $\frac{\text{go}}{\text{ją}}$ oświecić światłością wiedzy swojej: oczyść $\frac{\text{go}}{\text{ją}}$ i uświęć, daj $\frac{\text{mu}}{\text{jej}}$ wiedzę prawdziwą, aby stawszy się $\frac{\text{godnym}}{\text{godną}}$ łaski Chrztu Twojego, $\frac{\text{żywił}}{\text{żywiła}}$ w sobie nadzieję niewzruszoną, sąd prawy, naukę świętą. Przez Chrystusa, Pana naszego.

R. Amen.

PODCZAS PROCESJI PRZEZ KOŚCIÓŁ

Potem kapłan **kładzie koniec stuły** zwieszający się z jego lewego ramienia na dziecko i **wprowadza je do kościoła**, mówiąc:

N., wejdź do kościoła Bożego, abys $\frac{\text{miał}}{\text{miała}}$ udział z Chrystusem w życiu wiecznym.

R. Amen.

Kapłan:

Mówcie głośno wyznanie wiary.

Po wejściu do kościoła kapłan, idąc do chrzcielnicy, **razem** z rodzicami chrzestnymi mówi głośno:

Wierzę w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi. i w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedynego, Pana naszego, który się począł z Ducha Świętego, narodził się z Maryi Panny, umęczon pod Ponckim Piłatem, ukrzyżowan, umarł i pogrzebion; zstąpił do piekieł; trzeciego dnia zmartwychwstał; wstąpił na niebiosa; siedzi po prawicy Boga Ojca wszechmogącego; stamtąd przyjdzie sądzić żywych i umarłych. Wierzę w Ducha Świętego; święty Kościół powszechny, Świętych obcowanie; grzechów odpuszczenie; ciała zmartwychwstanie, żywot wieczny. Amen.

Kapłan:

Mówcie Modlitwę Pańską.

Kapłan i rodzice chrzestni razem:

Ojczy nasz, któryś jest w niebie, święć się imię Twoje. Przyjdź królestwo Twoje. Bądź wola Twoja, jako w niebie, tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. i odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. i nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego. Amen.

PRZED WEJŚCIEM DO KAPLICY CHRZCIELNEJ

A następnie, zanim wejdzie do kaplicy chrzcielnej, zwrócony tyłem do bramy w kracie kaplicy chrzcielnej mówi:

Powtórnie wyklinam złego ducha.

Exorcismus

Exorcízo te, omnis spíritus immúnde, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in nómine Iesu ✠ Christi Fílii eius, Dómini et Iúdicis nostri, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti, ut discédas ab hoc plásmate Dei N., quod Dóminus noster ad templum sanctum suum vócare dignátus est, ut fiat

templum Dei vivi et Spíritus Sanctus hábitet in eo. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos, et saeculum per ignem.

R. Amen.

Zaklinam cię, wszelki duchu nieczysty, w imię Boga ✠ Ojca wszechmogącego i w imię Jezusa ✠ Chrystusa, Syna Jego, Pana i Sędziego naszego, i w mocy Ducha ✠ Świętego, abys wyszedł z tego stworzenia boskiego N., które Pan nasz raczył powołać do swego świętego Kościoła, aby zostało świątynią Boga żywego i mieszkaniem Ducha Świętego. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego, który przyjdzie sądzić żywych i umarłych, i świat przez ogień.

R. Amen.

Potem kapłan kciukiem bierze nieco śliny ze swoich ust i **dotyka uszu i nosa** dziecka; a dotykając ucha prawego i lewego mówi:

Effetá, to znaczy, Otwórz się.

Następnie dotyka nosa, mówiąc:

Abys $\frac{\text{mógł}}{\text{mogła}}$ odczuć woń Bożej słodyczy. Ty zaś uchodź, szatanie; zbliża się bowiem sąd Boży.

Potem pyta się po imieniu tego, kto ma być ochrzczony, mówiąc:

N., czy odrzekasz się ducha złego?

Odpowiadają rodzice chrzestni:

Odrzekam.

Kapłan:

Czy odrzekasz się wszystkich spraw jego?

Rodzice chrzestni:

Odrzekam.

Kapłan:

Czy odrzekasz się wszelkiej pychy jego?

Rodzice chrzestni:

Odrzekam.

Kapłan:

Namaszczę cię olejem zbawienia.

Kapłan bierze wacik między palce wskazujący i środkowy, macza kciuk w **Oleju Katechumenów** i **namaszcza** dziecko **na piersi i na plecach** na kształt krzyża (od razu wycierając namaszczone miejsca), mówiąc jeden raz:

Ego te línio ✠ óleo salútis
in Christo Iesu, ✠ Dómino nostro,
ut hábeas vitam aetérnam.

R. Amen.

*Namaszczam cię ✠ olejem zbawienia
w Chrystusie Jezusie, ✠ Panu naszym,
abyś $\frac{\text{miał}}{\text{miała}}$ życie wieczne.*

R. Amen.

Później **wyciera** kciuk wacikiem albo czymś podobnym.

Stojąc w tym samym miejscu, poza kratą, **zdejmuje stułę fioletową i zakłada stułę białej barwy**, potem **wchodzi** do kaplicy chrzcielnej, do której wchodzi także rodzice chrzestni z dzieckiem.

W KAPLICY CHRZCIELNEJ

Kapłan przy chrzcielnicy pyta, wymieniając imię tego, kto ma być ochrzczony, a odpowiadają rodzice chrzestni:

N., czy wierzysz w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

Rodzice chrzestni:

Wierzę.

Kapłan:

Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedyne, Pana naszego, narodzonego i umęczonego?

Rodzice chrzestni:

Wierzę.

Kapłan:

Czy wierzysz i w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, Świętych obcowanie, grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie i żywot wieczny?

Rodzice chrzestni:

Wierzę.

Potem kapłan pyta, wymieniając imię tego, kto ma być ochrzczony:

N., czy chcesz być $\frac{\text{ochrzczony}}{\text{ochrzczona}}$?

Odpowiadają rodzice chrzestni:

Chcę.

Potem, gdy chrzestny lub chrzestna albo oboje trzymają dziecko, kapłan nabiera naczynkiem albo muszlą wody chrzcielnej i **polewa** nią **trzykrotnie nad głową dziecka** na kształt krzyża, a **jednocześnie wypowiadając słowa**, raz tylko dokładnie i wyraźnie mówi:

N. N.,
EGO TE BAPTIZO
IN NOMINE PA✠TRIS,
fundit primo,
ET FI✠LI,
fundit secundo,
ET SPIRITUS ✠ SANCTI,
fundit tertio.

N. N.,
JA CIEBIE CHRZCZĘ
W IMIĘ OJ✠CA,
polewa wodą po raz pierwszy,
ISY✠NA,
polewa wodą po raz drugi,
IDUCHA ✠ ŚWIĘTEGO,
polewa wodą po raz trzeci.

Następnie kapłan:

Bóg wszechmogący, Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który cię odrodził z wody i z Ducha Świętego oraz udzielił ci odpuszczenia wszystkich grzechów, niechaj cię namaści Krzyżem zbawienia w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Bierze wacik między palce wskazujący i środkowy, macza kciuk w **Krzyżmie św. i namaszcza dziecko na szczycie głowy** na kształt krzyża, mówiąc:

Deus omnipotens, Pater Domini nostri Iesu Christi, qui te regeneravit ex aqua et Spiritu Sancto, quique dedit tibi remissionem omnium peccatorum, Ipse te liniat ✠ Chrismate salutis in eodem Christo Iesu, Domino nostro, in vitam aeternam.

R. Amen.

Kapłan:

Pokój z tobą.

R. I z duchem twoim.

Później kapłan wyciera namaszczone miejsce i kciuk wacikiem, który wziął wcześniej.

Później **nakłada** na ochrzczonego **białą szatę**, mówiąc:

Weźmij szatę białą i donieś ją nieskalaną przed trybunał Pana naszego Jezusa Chrystusa, abyś $\frac{\text{miał}}{\text{miała}}$ życie wieczne.

R. Amen.

Później **daje** chrzestnemu **jedną** zapaloną **świecę**, mówiąc:

Weźmij świecę płonąca i nienagannie strzeż Chrztu swojego, zachowuj przykazania Boże, abyś, gdy Pan przybędzie na gody, $\frac{\text{mógł}}{\text{mogła}}$ wyjść na Jego spotkanie ze wszystkimi świętymi w przybytku niebieskim i $\frac{\text{żył}}{\text{żyła}}$ na wieki wieków.

R. Amen.

Na koniec mówi:

N. N., idź w pokoju, a Pan niech będzie z tobą.

Powyższe teksty pochodzą ze zbioru *Collectio Rituum*, Katowice 1963, s. 22-40.